

עין משפט גר מצוה

יב א מיי פייג מכל
שבת הלכה יב:
יב ב מיי פייג מכל שבת
הלכה יב:
ג מיי פייג מכל שבת
יד ד מיי פייג מכל שבת
ה

מוסף רש"י

שלא היתה עקירה
משעה ראשונה לכך.
להחליף (וכוונתו לא).

רבינו חננאל

(ב)אדם הא נתן דברי
להכניס ראשו ורובו
למקום ששוחה פרה
מאי מי בעינן להכניס
ראשו ורובו למקום
ששוחה א לא והכא
דנקיט לה למנא ולא
נקיט לה לבהמה לא
הכינן לן ודאי בעינן
להכניס ראשו ורובו
למקום ששוחה. ורבי
לן הובא דנקיט לה
למנא נקיט לה לבהמה
מאי. וי"ש וכלבד ששוחה
פרה ראשו ורובו בפנים
ששוחה. מאי לאו דנקיט
מנא נקיט לה כו. ואכא
דאמר רבין אדם הא
קאמרינן דמי ליה בראשו
ורובו בהמה מאי. הובא
דנקיט לה למנא נקיט
לה לבהמה דבר הכל שני
ליה בראשו ורובו. כי
הובא לן הובא דנקיט מנא
ולא נקיט לה מאי. וי"ש
וכלבד ששוחה פרה ראשו
ורובו לפני ששוחה מאי
לא דנקיט מנא ולא נקיט
לה. ורחיקן לא דנקיט
מנא נקיט לה. דבר נמי
מסתברא דאי לא נקיט לה
מי שרי לה לאשקיה.
והנראה לא ימלא אדם מים
ויתן לפני בהמתו אבל
ממלא הוא ושופך הוא
שוחה מאיליה. ודחינן את
איתמר עלה דהא ברייתא.
אמר אביי הכא באיבוס
העומד ברשות הרבים
גבוה עשרה ורובו ד'
שחור רשות היחיד וראשו
אחד נכנס לבין הפסין
עסקין. חיישינן דילמא
נפיק ומטיני עילואה
(נא) דילמא חזי לאיבוס
דמקלקל ומפיק ליה
לדוולא בהדיה ומנא
ליה בארעא וקא מפיק
מרה"י לרבי. ואקשינן
וסאן דמפיק כי האי
נותן מי מייחבי והא
אמר ר' יוחנן המפנה
חפציו מוויית לזוית
תמלך עליהן והוציאן
פטור שלא היתה עקירה
משעה ראשונה לכך.
ואמרין חיישינן דילמא
בחר ופנה ליה הדר
מעיל ליה. וקא מעיל
ברשות הרבים לרשות
היחיד. וי"ש גמל שראשו
ורובו לפני אובסין אותו
בפנים. והא איבוס כמאן
דנקיט למנא ונקיט לה
דמי. וקא בעי ראשו
ורובו של גמל. ודחינן
ר' אליעזר שאני גמל
הואיל וצוארו ארוך. תבי
אלא היתירי פסי ביראות
ואוקמינן להבאת עולי
רגלים בלבד. אבל אדם

עושיין פסין פרק שני עירובין

ב:

ובי (א) לא נקיט לה מי שרי. קשה דלון זה סוגיית הש"ס דלעיל
קאמר היכא דנקיט מנא ולא נקיט לה לא חזעי לך דנענין
רשאה ורובה והשתא פריך מי שרי וי"ל לא משום דפשיטא ליה
קאמר הכי אלא אפי' אם תימצי לומר דשרי לא אלא ברשאה ורובה:
והתניא לא ימלא אדם מים

ביראות מיתניא ומשמע
דקאי אמתני' ודע"ג דליכא רשאה
ורובה ועל כרחך כדלל נקיט לה איירי
דאי בדנקיט לה איירי אם כן מה
הועילו רשאה ורובה של פרה:

אמר אביי הבא באיבוס העומד
בר"ה. פירוש שהנהמה

אובסין מן האיבוס כה"ר אלל הפסין
וקא משמע לן דלא ימלא דלי וימנא
על ראש האיבוס ויחלשנו נידו דילמא
חזי לראש האיבוס כה"ר נמקלקל
ויק' שם עס הדלי ומפיק מרשות
היחיד לרשות הרבים אלא שופך
לפניה דמי נמי חזי לראש האיבוס
שנמקלקל ואזיל להסם הא לית ליה
מדי נדיה דהא כשפך הגיה הדלי
בין הפסין ונחנס דחק רש"י לפרש
שהנהמה עומדת בנתיב ויש ספרים
שכתבו כהן וכן גירסת רבינו מנחם
למלא חזי לאיבוס דמקלקל ומפיק
ליה לדוולא כהדיה פירוש שלא יוכל
לנתיב הדלי כראש האיבוס שני
הפסין ומפיק לה לדוולא דרך
האיבוס דעומד אדם כה"ר ומעטל
כה"ר וחו' ליה לאידך גיסא דמקלקל
ומנא ליה וקא מפיק ליה מרה"י
היחיד לרשות הרבים ורובו ד'
כה"ר עד דמתקן ליה לאיבוס:
אובסין. האי אובסין לאו דוקא
אלא כלומר מלעטין

דמתן כפ' בתרא דשבת (ד' קה"ה)

אין אובסין את הגמל אלא מלעטין:

מדי

מאי לאו דנקיט מנא ולא נקיט לה לא נקיט מנא ונקיט לה והכי נמי
מסתברא דאי נקיט מנא ולא נקיט לה מי שרי והתניא לא ימלא אדם
מים ויתן לפני בהמתו אבל ממלא הוא ושופך הוא שוחה מאיליה. ודחינן את
עלה אמר אביי הכא באיבוס העומד ברשות הרבים גבוה עשרה טפחים
ורוחב ארבעה וראשו נכנס לבין הפסין דומינן דחוי ליה לאבוס דמקלקל ואחי
לתקוניה ודרי ליה לדוולא בהדיה וקא מפיק מרשות היחיד לרשות הרבים
וכי האי גוונא מי מייחבי והאמר רב ספרא אמר ר' אמי אמר ר' יוחנן המפנה
חפציו מוויית לזוית ונמלך עליהן והוציאן פטור שלא היתה עקירה משעה
ראשונה לכך אלא זמנין דמתקן ליה והדר מעיל ליה וקא מעיל ליה מרה"ר
לרשות היחיד תא שמע גמל שראשו ורובו מכפנים אובסין אותו מכפנים
והא איבוס כמאן דנקיט מנא ונקיט לה דמיא וקא בעינן ראשו ורובה אמר רב
אחא בר רב הונא אמר רב ששת ישאני גמל הואיל וצוארו ארוך ח"ש בהמה
שראשה ורובה בפנים אובסין אותה מכפנים והא אבוס כמאן דנקיט מנא ונקיט
לה (ב) וקא בעינן ראשו ורובו מאי בהמה נמי דתקני גמל והתניא בהמה והתניא
גמל (ג) מדי גבי הדרי תניא תנ"ה ר"א אוסר בגמל הואיל וצוארו ארוך יא"ר יצחק
בר (ד) ארא לא הותרו פסי ביראות אלא לעולי רגלים בלבד והתניא לא הותרו
פסי ביראות אלא לגבי בהמה בלבד מאי בהמה בהמת עולי רגלים אבל אדם
מטפס

ליה מרה"ר אדעתא לאנומי כה"ר: לא סיבעי לך דסני כראש ורובה. דהא מתני' היא
קמיה למה הנריכו ראשה ורובה בפנים אלא הא מספקא לן דילמא מתני' דנקיט לה הוא:
מפרש כפ' מי שהשקין (שבת ד' קה"ה): שמוכח לה מספוא הרבה על כרחא בנתיב הנלעה
כאיבוס כשיוצא למדבר ומתירא שלא תמלא מכל: ושא איבוס כמאן דנקיט מנא ונקיט
אותו כלאוירי אפי' יכול לתמוך וקא בעי ראשו ורובו ומפיק מרה"ר דלישנא קמא:
מדי גבי הדרי ח"ש. דמתא כהמה לא תנא גמל אלא לעולי רגלים בלבד והתניא לא הותרו
פסי ביראות אלא לגבי בהמה בלבד מאי בהמה בהמת עולי רגלים אבל אדם
מטפס

מסורת הש"ס

(א) [למק' (כא)]. (ב) [שם].
(ג) שבת ה' (מסורת לא). ע"ש.
(ד) שבת יח. גיטין פה. בית
ל. ג. ג. (ס) גי' ה"ה ש"ה.
(ה) ולי לאו כלי' [ש"ה].
(ו) גי' [ש"ה]. (ז) ש"ה.
(ח) ולי כלי' [ש"ה].
(ט) ולי כלי' [ש"ה].
(י) ולי כלי' [ש"ה].

הגהות הב"ח

(א) גמ' ונקט לה דמיא
וקא בעינן דלש: (ב) וי"ש
ד"ה הא איתמר וכו' וחסות
מתוקן לה לפניה ברשות
הרבים כזה (ג) (א) וי"ש
ד"ה וי' נקיט מנא ולא
נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

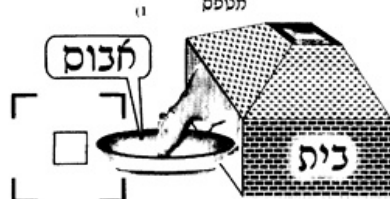
נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

נקיט לה מי שרי:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones